

Γιατί οι σιδηροδρομικές γραμμές έχουν αυτό το εύρος;

Railroad tracks

Η απόσταση ανάμεσα στις δύο ράγες των σιδηροδρομικών γραμμών στις ΗΠΑ είναι 4 πόδια και 8,5 ίντσες (143,5 cm). Μάλλον παράξενος αριθμός. Γιατί άραγε έχει επιλεγεί το συγκεκριμένο διάκενο; Διότι ο σιδηρόδρομος στις ΗΠΑ κατασκευάστηκε με τον τρόπο που είχε κατασκευαστεί ο σιδηρόδρομος στην Αγγλία, από Άγγλους μηχανικούς που μετανάστευσαν, και οι οποίοι θεώρησαν ότι θα ήταν καλή σκέψη, επειδή θα επέτρεπε να χρησιμοποιηθούν υπάρχουσες ατμομηχανές από την Αγγλία.

Και τότε, γιατί οι Άγγλοι κατασκεύασαν τις ατμομηχανές τους έτσι; Διότι οι πρώτες σιδηροδρομικές γραμμές κατασκευάστηκαν από τους ίδιους μηχανικούς που κατασκεύαζαν τραμ, στο οποίο χρησιμοποιούσαν ήδη το συγκεκριμένο διάκενο.

Και γιατί αυτό το διάκενο στο τραμ; Διότι οι κατασκευαστές του τραμ ήταν και κατασκευαστές αμαξών, που χρησιμοποιούσαν τα ίδια εργαλεία και τις ίδιες μεθόδους.

Και γιατί οι άμαξες έχουν αυτό το διάκενο; Διότι, παντού στην Ευρώπη, και στην Αγγλία, οι δρόμοι είχαν λούκια για τους τροχούς των αμαξών και ένα διαφορετικό διάκενο θα προκαλούσε διαρκώς βλάβες στους άξονες.

Και γιατί τα λούκια απέχουν τόσο μεταξύ τους; Διότι οι πρώτες μεγάλες οδοί στην Ευρώπη είχαν κατασκευαστεί από τους Ρωμαίους, με σκοπό να μετακινούνται εύκολα οι λεγεώνες τους. Οι πρώτες άμαξες ήταν οι πολεμικές άμαξες των Ρωμαίων. Οι άμαξες αυτές ήταν ιππήλατες: τις τραβούσαν δύο άλογα, τα οποία κάλπαζαν δίπλα-δίπλα και έπρεπε να απέχουν μεταξύ τους, ούτως ώστε το ένα άλογο να μην ενοχλεί το άλλο κατά τον καλπασμό. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η σταθερότητα της άμαξας, οι τροχοί δεν έπρεπε να είναι ευθυγραμμισμένοι με τα ίχνη των αλόγων, ενώ δεν έπρεπε να είναι και πολύ απομακρυσμένοι, έτσι ώστε να αποτρέπονται τα ατυχήματα κατά την διασταύρωση δύο αμαξών στην ίδια οδό.

Ιδού λοιπόν η απάντηση στο αρχικό μας ερώτημα! Το διάκενο στις ράγες των Αμερικανικών σιδηροδρόμων εξηγείται, αφού 2.000 χρόνια νωρίτερα, σε μίαν άλλη ήπειρο, οι ρωμαϊκές άμαξες κατασκευάζονταν ανάλογα με το φάρδος που έχουν τα καπούλια δύο αλόγων.

Και τώρα, το κερασάκι στην τούρτα: Υπάρχει και μια προέκταση αυτής της ιστορίας με το διάκενο στις ράγες και τα καπούλια των αλόγων. Αν δει κανείς το Αμερικανικό διαστημικό λεωφορείο στην εξέδρα εκτόξευσής του, μπορεί να παρατηρήσει δύο πλευρικές δεξαμενές καυσίμων που είναι στηριγμένες εκατέρωθεν της κεντρικής δεξαμενής.

Η εταιρεία Thiokol κατασκευάζει αυτές τις δεξαμενές στο εργοστάσιό της στην Γιούτα. Θα ήθελαν να τις κάνουν μεγαλύτερες, αλλά οι δεξαμενές

αποστέλλονται σιδηροδρομικώς στο σημείο εκτόξευσης. Η σιδηροδρομική γραμμή μεταξύ του εργοστασίου και του Ακρωτηρίου Κανάβεραλ περνά από μια σήραγγα, κάτω από τα Βραχώδη Όρη.

Αυτή η σήραγγα περιορίζει το μέγεθος των δεξαμενών στο πλάτος που έχουν τα καπούλια δύο αλόγων.

Έτσι, το πλέον εξελιγμένο μεταφορικό μέσον του κόσμου, το διαστημικό λεωφορείο, εξαρτάται από το φάρδος του κώλου ενός αλόγου.

Τα καπούλια των αρχαίων αλόγων ελέγχουν σχεδόν τα πάντα!!!!

Οι τεχνικές προδιαγραφές και η γραφειοκρατία είναι αθάνατες!

Επομένως, την επόμενη φορά που θα βρεθείτε να κρατάτε στα χέρια σας παράξενες προδιαγραφές και θα αναρωτιέστε ποιος κώλος τις επινόησε, θα έχετε θέσει το σωστό ερώτημα.

